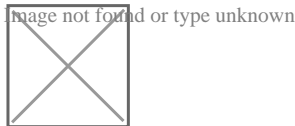

8 Νοεμβρίου 2017

**Κανών Παρακλητικός εις τον Ένδοξον
Αρχιστράτηγον Μιχαήλ τον Προστάτην του
Αιγαίου Πελάγους (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας,
Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων
Εκκλησίας)**

[/ Πεμπτούσια](#)

Άθηναι 2011

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ ΤΟΥ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ**

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος,
ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·**

Ἦχος δ΄ . Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προτεταμένον ὁ τὸ ξίφος σου ἔχων
πρὸς συντριμμὸν τῶν ἐπιβούλων πελάγους
Αἰγαίου, Ἀρχιστράτηγε σεπτέ, Μιχαήλ,
νήσους περιπόλευε τὰς αὐτοῦ καθ' ἑκάστην
πίστει προσφευγούσας σοι ἐν κινδύνοις καὶ ῥύου
Ἄγαρ υἱῶν ἐκδήλου ἀπειλῆς
τοὺς ὡς προστάτην ταχύν σε γεραίροντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

» **Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, Αἰγαῖον σκέπε. Χ. Μ. «**

Ῥδὴ α΄. ῥῆχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μὴ παύση Αἰγαῖον περιπολῶν,
φρουρῶν καὶ φυλάττων
ἐκ δολίου ἐπιβουλῆς
ἐχθροῦ, Πρωτοστάτα τῶν Ἀγγέλων,
φωτολαμπὲς Μιχαήλ, Ἀρχιστράτηγε.

Ἴσχύϊ σου σύντριψον, Μιχαήλ,

ἐχθροὺς ἐπιβούλους
τοῦ Αἰγαίου πανευλαβῶς
προστρέχοντας χάριτί σου θεία
καὶ ἀρῥαγεῖ ἐν δεινοῖς προστασία σου.

Χαράς πλησον δήμους Χριστιανῶν
τῶν νήσων Αἰγαίου,
Ἄρχιστράτηγε Μιχαήλ,
ἐκ θλίψεων τάχος ἀπαλλάσσων
αὐτοὺς καὶ λύπης, σεπτὲ Μεγαλόχαρε.

Θεοτοκίον.

Ἄπελασον, Ἄχραντε, τὰς ὀρδὰς
ἐχθρῶν τοῦ Αἰγαίου,
ὅπερ σκέπεις, Μῆτερ Θεοῦ,
καὶ παῦσον αὐτοῦ τὰς τρικυμίας
ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας, πανύμνητε.

Ὡδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ τῶν νήσων Αἰγαίου
καταφυγὴ ἄγρυπνος,

ῥούου, Μιχαήλ Ταξιάρχα,
πάντας στενώσεων
έν Μανταμάδω πιστῶς
καὶ Πανορμίτη καὶ Θάσω
προσκυνοῦντας χάριν σου
θείαν, Ἀρχάγγελε.

Λυπηρῶν τὴν ὁμίχλην
τῶν εὐσεβῶν σκέδασον
ἀστραπαῖς τῆς σῆς παρουσίας,
Ἄρχον φωτόλαμπρε,
Νενήτων φωταγωγέ,
Καγιανίου ἀκέστορ,
Μιχαήλ, καὶ ἔφορε
Σύμης ἀνύστακτε.

Ἀρχιστράτηγε, πᾶσι,
Χαλκιδικῆς πρόμαχε,
Μανταμάδου φύλαξ, Εὐβοίας
φερωνυμούσης σοι
κώμης φρουρέ, Μιχαήλ,
καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους
ἀντιλῆπτορ ἄγρυπνε,

δειξον τὴν χάριν σου.

Θεοτοκίον.

Ἦσαι νήσους Αἰγαίου
ἐπιβουλῆς, Δέσποινα,
καὶ τὰς κώμας τὰς παρακτίους
τούτου, Πανάχραντε,
τῆς τοῦ ἐχθροῦ, ῥυπτικαῖς
πρὸς τὸν Υἱόν σου πρεσβείαις
ἄμετρον παρέχοντα
δούλοις σου ἔλεος.

Ἀρχάγγελε,
ὁ περισκέπων Αἰγαίου πελάγους νήσους
ἐπιβούλων ἐχθρῶν ὄρδας σὴ χάριτι σύντριψον
ταχύ, Μιχαήλ, εὐσεβῶν προστάτα.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αίτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Λαμπρὲ Μιχαήλ, τῶν Νόων Ἀρχιστράτηγε
τῶν ἐν οὐρανοῖς δοξολογούντων Κύριον,
ὡς Αἰγαίου πρόμαχον
σὲ ὑμνοῦντες, ῥύστην καὶ στήριγμα
σὲ δυσωποῦμεν· Ῥῦσαι συμφορῶν
καὶ βλάβης ἐχθροῦ πιστούς, Ἀρχάγγελε.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Χρηστοθήθειαν δίδαξον,
Μιχαήλ Στρατάρχα, τοὺς σοὶ προστρέχοντας
καὶ λαμπρῶς σε μακαρίζοντας
ὡς Αἰγαίου φύλακα θεόσδοτον.

Ἴσθι νήσων ὑπέρμαχος
τοῦ Αἰγαίου, ἔνδοξε Ἀρχιστράτηγε,
Μιχαήλ, οὔπερ Χριστῶνυμον
δῆμον ἐφορᾶς ὑπόθεν πάντοτε.

Σθένει θείω σου ἴσχυσον
οἰκιστὰς Αἰγαίου ἐχθρὸν τὸν βέβηλον
θριαμβεῦσαι καὶ ἐπίβουλον
τῆς αὐτοῦ γαλήνης, Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Τῶν βροτῶν τὰ συστήματα
ἢ ἐλευθερώσασα διὰ Τόκου σου
ἐκ φθορᾶς, Θεογεννήτρια,
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐχθρῶν δουλώσεως.

Ἦδη ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥεῖθρα, Μιχαήλ,
τῶν δακρύων τῶν προσφύγων σου,
Ἀρχιστράτηγε, ἀπόσμηξον ταχὺ
μανδηλίω τῆς ἀόκνου προστασίας σου.

Ἄνωθεν ἐχθροὺς
ξίφει θείας προστασίας σου
ἀπομάκρυνον ταχέως, Μιχαήλ,

ἔξ Αἰγαίου, οὗ προστάτης πέλεις ἄγρυπνος.

Τείχισον ἡμᾶς,

Μιχαήλ, τῆ ἀντιλήψει σου

καὶ ἑτοίμη ἐν κινδύνοις ἀρωγῆ

τοὺς οἰκήτορας Αἰγαίου, Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ἦ τῶν εὐσεβῶν

ἀντιλήπτωρ καὶ ὀλέτειρα,

Θεοτόκε, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ταχὺ

ρῦσαι βλάβης τοῦ Αἰγαίου τοὺς οἰκήτορας.

Ἦδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Γαυρίαμα, Μιχαήλ Ἀρχάγγελε,

ἐπιβούλων τοῦ Αἰγαίου πελάγους

προτεταμένω σου σύντριψον ξίφει

καὶ τὴν αὐτῶν ἐπηρμένην ταπείνωσον

ὄφρῶν ἰσχύϊ σου, λαμπρὲ

Ταξιάρχα τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἐπάκουσον τῶν καταφευγόντων σοι
Μιχαήλ, ἐν συμφοραῖς καὶ κινδύνοις,
Χαλκιδικῆς, Μανταμάδου, Εὐβοίας,
Νενήτων, Θάσου, Μεστῶν, Ῥόδου, ἔφορε
Καγιανίου καὶ Μονῆς
Πανορμίτου ἐπόπτα καὶ πρόμαχε.

Ἀπέλασον τάχος τὸν ἐπίβουλον,
Μιχαήλ, ἐχθρὸν Αἰγαίου πελάγους,
καὶ ὡσπερ ὕδωρ ἐχώνευσας ξένως
ἐν Κολοσσαῖς ποταμοῦ καὶ διέσωσας
ἐκ πλημμυρίδος σὸν Ναόν,
οὕτω ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον
τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Αἰγαίου ταῖς νήσοις
καὶ παρακτίοις ἐδάφοις, Παρθένε,
καταφυγὴ εὐσεβῶν ἀκαταίσχυντε,
Θεογεννήτορ ἀγαθή,

ἰλαστήριον πάντων προσφύγων σου.

Ἀρχάγγελε,

ὁ περισκέπων Αἰγαίου πελάγους νήσους
ἐπιβούλων ἐχθρῶν ὀρδᾶς σῆ χάριτι σύντριψον
ταχύ, Μιχαήλ, εὐσεβῶν προστάτα.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Περιπολεύων Αἰγαῖον ὡς ἄγρυπνος
αὐτοῦ φρουρός, Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγε,
τοὺς ἐπιβούλους αὐτοῦ ἀπομάκρυνον
ἐχθροὺς τῷ ξίφει τῆς σῆς γενναιότητος
καὶ ἔναργοῦς πρὸς πιστοὺς ἀντιλήψεως.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους Αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς Αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχος. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ι´ 16 -21).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου, Οἰκτίρμον, προστασίαις ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε,

τοῦ Πανορμίτου ἀκέστορ,

Μανταμάδου ἔφορε,

Θαῤῥενὲ Ἀρχάγγελε,

Θάσου πρόμαχε,

τῶν Μεστῶν στήριγμα

καὶ Νενήτων Χίου

ἀντιλήπτορ, Ἰόδου πρόμαχε,

Εὐβοίας καύχημα,

τῆς Χαλικιδῆς καταφύγιον
Καγιανίου σέμνωμα
καὶ παντὸς Αἰγαίου προσφύγιον
ἐν κινδύνοις, σπεῦσον
ικέτας σου φυλάξαι ἀσινεῖς
ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος,
θεῖε Ἀρχιστράτηγε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Γένος τῶν Χριστωνύμων
ἐν Αἰγαίῳ οἰκούντων
ἀεὶ ἐπόπτειε
θεόθεν, Ταξιάρχα,
καὶ εὐλαβῶς σπευδόντων
τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου,
φωτολαμπές Μιχαήλ,
ἀύλων Νόων ἄρχον.

Ἀπειράστους συντήρει,
Μιχαήλ, σοὺς ἰκέτας

παθῶν καὶ θλίψεων
ἐνοίκους τοῦ Αἰγαίου,
οὗ τῆς ἐλευθερίας
πλάνοι ἐπιβουλεύονται,
οἴμοι, ἐχθροὶ δυσσεβεῖς
τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων.

Ἰσχυρῶς θριαμβεῦσαι,
Μιχαήλ, Χριστωνύμους
ἐχθρὸν ἐπίβουλον
ἀξίωσον καὶ δεῖξον
τοῖς οἰκισταῖς Αἰγαίου
σὴν διάθερμον εὔνοϊαν
καὶ ταχινὴν ἀρωγὴν
ἐν πάσαις τρικυμίαις.

Θεοτοκίον.

Οὐρανόθεν Αἰγαίου
ἐπευλόγει τὰς νήσους,
Θεογεννήτρια,
καὶ σπεῦδε βοηθῆσαι

αὐταῖς ἐν τρικυμίαις
καὶ δειναῖς περιστάσεσι

σὺν Μιχαήλ, εὐσθενεῖ
καὶ θεῖω Ταξιάρχη.

Ὡδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Νικῆσαι στίφη
ἐχθρῶν ἀξίωσον πάντας,
Μιχαήλ, ἐν Αἰγαίῳ οἰκοῦντας
τούτων ἀρχηγέτης
γενόμενος ἐν μάχαις.

Σύγκοψον ξίφει
τῷ σῶ ἐχθροὺς κακοβούλους,
Μιχαήλ, τοῦ Αἰγαίου πελάγους,
ὁ αὐτὸ θεόθεν
φρουρῶν καὶ ἐποπτεύων.

Κόπασον σάλον
ἡμῶν παθῶν, Ταξιάρχα
Μιχαήλ, τῶν ἐχθρῶν ὡς θαλάσσης

κύματα, τὰς βλέψεις
ὁ ἀμαυρῶν ἀπίστων.

Θεοτοκίον.

Ἐλέους στάξον
ἡμῖν ῥανίδας Υἱοῦ σου
Ἐλεοῦσα Παρθένε, θεόθεν,
τοῖς ἐν τῷ Αἰγαίῳ
ἀεὶ σε ἀνυμνοῦσι.

Ὡδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Πρὸς ὄρμον σωτηρίας
ἴθυνον ἰκέτας
σοῦς, Πανορμίτα, Αἰγαίου ὑπέρμαχε,
τοῦ Παραδείσου ὁ φύλαξ τῆς πύλης ἄγρυπνος.

Εὐλόγει, Ταξιάρχα,
τοὺς ἐν Μανταμάδῳ
σὴν προσκυνοῦντας μορφὴν ἀχειρότευκτον,
καὶ ἐκζητοῦντας τὴν χάριν καὶ προστασίαν σου.

Χαρὰ Αἰγαίου νήσων
καὶ τῶν παρακτίων
περιοχῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,
ἀγαλλιάσεως πληῆσον τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση οὐρανόθεν
σκέπυσα σοὺς δούλους
ἀσπαζομένους τὰ σὰ ἐκτυπώματα
περικοσμοῦντα Αἰγαῖον, Θεογεννήτρια.

Ἄξιόν ἐστι....καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Νήσων τοῦ Αἰγαίου ὁ ταχινὸς
ρύστης καὶ προστάτης
ἐξ ἐχθίστου ἐπιβουλής,
Μιχαὴλ Στρατάρχα,
αὐτὰς ἐκ τῶν ἀπίστων
ἐχθρῶν τῇ χάριτί σου
σῶσον, Ἀρχάγγελε.

Μιχαήλ, πνευμάτων λαμπρὲ φωστήρ
εὐχαρίστων, ῥῦσαι
τὴν ἀχάριστον γενεὰν
τῶν βροτῶν, γεέννης
πυρὸς τῆς αἰωνίου
καὶ σῶσον ἐκ θανάτου
πάντας σοὺς πρόσφυγας.

Χαίροις, τοῦ Αἰγαίου ὁ πανσθενῆς
φύλαξ καὶ προστάτης
καὶ ἀνύστακτος βοηθός,
Μιχαήλ, ὀλέτα
ἐχθρῶν τῶν μισοχρίστων,
Ἄρχάγγελε Κυρίου
φωτοειδέστατε.

Χαίροις, ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ,
θεῖε παραστάτα
τῆς Τριάδος τῆς πανσθενοῦς.
χαίροις, διακόσμου
τοῦ νοητοῦ ἐξάρχων,
ὁ τοὺς πιστοὺς θάρρύνων

τρῶσαι τὸν δόλιον.

Βοηθὸς γενοῦ μοι ἐν τῇ φρικτῇ

ῥα τοῦ θανάτου,

ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ,

καὶ τὴν παναθλίαν

ψυχὴν μου μὴ ἐάσης

πεσεῖν εἰς τὰς παλάμας

τοῦ παναλάστορος.

Χαίροις, Πανορμίτου ὁ θησαυρός,

χαίροις, Μανταμάδου

ὁ θεόσδοτος ἀρωγός,

χαίροις, τῶν Νενήτων,

Χαλκιδικῆς, Εὐβοίας

καὶ Θάσου, Ταξιάρχα,

εὖχος ἀτίμητον.

Κώμης Ἀρχαγγέλου ὁ ἀρωγὸς

ἐν τῇ νήσῳ Ἰρόδῳ

Ἀρχιστράτηγε Θαρρῆνέ,

Μιχαήλ, ἱκέτας

τῆς χάριτός σου ρύου

ἐπιβουλῆς καὶ βλάβης
τοῦ παναλάστορος.

Ἦψωσον τὸ ξίφος σου, Μιχαήλ,
τοῦ συγκόψαι πάντα
ἐπιβούλους, θαυματουργέ,
νήσων τοῦ Αἰγαίου,
οὗ πέλεις ἀντιλήπτωρ,
φρουρὸς καὶ παραστάτης
θεῖος, Ἀρχάγγελε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ Αἰγαίου πελάγους φρουρὲ ἀνύστακτε,

περιπολεύων μὴ παύσῃ
καὶ συντηρῶν ἀσινεῖς,
Μιχαήλ, αὐτοῦ τὰς νήσους, Ἀρχιστράτηγε,
πάσης ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς,
ὄνπερ τρέπει εἰς φυγὴν
ταχέως ἢ δύνამίς σου
καὶ ἡ τοῦ ξίφους σου θέα
ὀρδὰς ἀπίστων τοῦ συγκόπτοντος.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Φύλαξ τοῦ Αἰγαίου, Μιχαήλ,
ὁ περιπολῶν οὐρανόθεν
καὶ περισκέπων αὐτό,
ἐπιβούλων τάγματα
ἐχθρῶν ἐκδίωξον
τῆς αὐτοῦ ωραιότητος
καὶ ἐλευθερίας,
πανσθενὲς Ἀρχάγγελε
καὶ Ἀρχιστράτηγε
Νόων οὐρανίων, σὺ ξίφει

ἄνεμος καθάπερ τοὺς ῥύπους
καὶ ὀδμᾶς δυσσώδεις, θεοδόξαστε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τετράστιχον.

**Σύγκοψον ξίφει σου ἐχθροὺς ἐπιβούλους,
Αἰγαίου φύλαξ, Μιχαὴλ Ταξιάρχα,
καὶ βράβευσον ἅπασιν ἐλευθερίαν
πιστοῖς τιμῶσί σε, βοᾷ Χαραλάμπης.**

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ

ΘΕΩ ΗΜΩΝ

Άριθμ. Καταλ. Π 495 / 2-3-11